

2. Ako je odgovor potvrđan, isključuje li obavljanje zadaća nacionalnog suda u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a to da se poreznom obvezniku odobri porezna olakšica, koju porezni obveznik zahtijeva u skladu s člankom 56. UEZ-a (sada člankom 63. UFEU-a), ili se namjeravana sudska odluka o dodjeli te olakšice mora prijaviti Komisiji, ili nacionalni sud mora – s obzirom na zadaću nadzora koja mu je dodijeljena u skladu s člankom 108. stavkom 3. UFEU-a – poduzeti neku drugu radnju ili mjeru?

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 18. listopada 2017. uputio Amtsgericht Hamburg (Njemačka) –
Dirk Harms i dr. protiv Vueling Airlinesa SA**

(Predmet C-601/17)

(2018/C 022/31)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hamburg

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Dirk Harms, Ann-Kathrin Harms, Nick-Julius Harms, Tom-Lukas Harms, Lilly-Karlotta Harms, Emma-Matilda Harms, posljednja četiri zastupana po svojim roditeljima Dirku Harmsu i Ann-Kathrin Harms

Tuženik: Vueling Airlines SA

Prethodno pitanje

Treba li izraz „nadoknade [...], u skladu s člankom 7. stavkom 3., cjelokupnog iznosa vrijednosti karte po cijeni po kojoj je kupljena” u skladu s člankom 8. stavkom 1. točkom (a) Uredbe br. 261/2004 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se time misli na iznos koji je putnik platio za dotičnu kartu za let ili treba uzeti u obzir iznos koji je tuženi zračni prijevoznik stvarno primio, ako je u postupku rezervacije uključeno posredničko društvo koje ubire razliku između onog što plaća putnik i onog što prima zračni prijevoznik, pri čemu se to jasno ne prikazuje?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. listopada 2017. uputio Varhoven kasatsionen sad
(Bugarska) – PM protiv AH**

(Predmet C-604/17)

(2018/C 022/32)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Varhoven kasatsionen sad

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: PM

Druge stranke u kasacijskom postupku: AH

Prethodno pitanje

Dopušta li Uredba (EZ) br. 2201/2003 ⁽¹⁾, u slučaju nepostojanja pretpostavaka iz njezinih članaka 8. i 12., da sporove koji se tiču roditeljske odgovornosti rješava sud države članice koji je u skladu s njezinim člankom 3. nadležan za donošenje odluke o razvodu, ako je on prema nacionalnom pravu dotične države članice obvezan po službenoj dužnosti zajedno sa zahtjevom za razvod donijeti i odluku o pravu na skrb, mjerama ostvarivanja prava na kontakt s djetetom, uzdržavanju i korištenju obiteljskog stana?

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 2201/2003 od 27. studenoga 2003. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u bračnim sporovima i u stvarima povezanim s roditeljskom odgovornošću, kojom se stavlja izvan snage Uredba (EZ) br. 1347/2000 (SL 2003., L 338, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 133.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 20. listopada 2017. uputio Consiglio di Stato (Italija) – IBA Molecular Italy Srl protiv Azienda ULSS n. 3 i dr.

(Predmet C-606/17)

(2018/C 022/33)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Consiglio di Stato

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: IBA Molecular Italy Srl

Tuženici: Azienda ULSS n. 3, Regione Veneto, Ministero della Salute, Ospedale dell'Angelo di Mestre

Prethodna pitanja

1. Jesu li područjem primjene europskog zakonodavstva o dodjeli ugovora o javnim radovima, ugovora o javnim uslugama i ugovora o javnoj nabavi, a posebno područjem primjene članaka 1. i 2. Direktive 2004/18/EZ ⁽¹⁾, obuhvaćene složene transakcije kojima javni naručitelj namjerava određenom gospodarskom subjektu izravno dodijeliti financiranje koje je u potpunosti namijenjeno proizvodnji proizvoda za besplatnu isporuku raznim javnim naručiteljima oslobođenim plaćanja bilo kakve naknade navedenom subjektu dobavljaču, a da pritom nije potrebno provesti natječajni postupak? Protivi li se, stoga, navedenom europskom zakonodavstvu nacionalno zakonodavstvo kojim se dopušta izravna dodjela financiranja namijenjenog proizvodnji proizvoda za besplatnu isporuku raznim javnim naručiteljima oslobođenim plaćanja bilo kakve naknade navedenom subjektu dobavljaču, a da pritom nije potrebno provesti natječajni postupak?
2. Protivi li se europskom zakonodavstvu o dodjeli ugovora o javnim radovima, ugovora o javnim uslugama i ugovora o javnoj nabavi, a posebno člancima 1. i 2. Direktive 2004/18/EZ te člancima 49., 56., 105. i sljedećima Ugovora o Europskoj uniji, nacionalno zakonodavstvo koje, izjednačujući privatne „kategorizirane” bolnice s javnim bolnicama, njihovim uključivanjem u sustav planiranja nacionalnog javnog zdravstva, koje je uređeno posebnim ugovorima koji se razlikuju od uobičajenih akreditacijskih odnosa s drugim privatnim subjektima koji sudjeluju u sustavu pružanja zdravstvenih usluga, zbog neispunjenja zahtjeva za priznavanje kao tijela javnoga prava i predujeta za izravno sklapanje ugovora prema modelu *in house providing*, isključuje navedene subjekte iz nacionalnog i europskog prava o javnim ugovorima i u slučajevima u kojima su ti subjekti angažirani za besplatnu proizvodnju i isporuku javnim zdravstvenim ustanovama posebnih proizvoda potrebnih za obavljanje zdravstvene djelatnosti, i koji su istodobno primili javno namjensko financiranje za te isporuke?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 31. ožujka 2004. o usklađivanju postupaka za sklapanje ugovora o javnim radovima, ugovora o javnoj nabavi robe te ugovora o javnim uslugama (SL L 134, str. 114.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 1., str. 156.)